

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/358/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

64/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. október 8-án előterjesztett **panaszát** a 2019. február 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2018. szeptember 26-án történt rendőri intézkedés (előállítás és annak körülményei, rendőri kényszerítés), rendőri intézkedés (tájékoztatási kötelezettség) elmulasztása, illetve a rendőri hangnem, és bánásmód miatt 2018. október 8-án, személyesen, a Testület panaszirodáján terjesztette elő panaszát.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2018. szeptember 26-án megjelent a * munkaerő kölcsönző (a továbbiakban: munkaerő kölcsönző cég) budapesti irodájában, mert munkát szeretett volna vállalni. Az ügyintézővel való egyeztetés során kiderült, hogy az a munka, amit kínáltak, már nem elérhető. A panaszos szeretett volna egy másik ügyintézővel beszélni, amire az addigi

---

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ügyintéző sértődötten reagált, végül elküldték a panaszost, aki kérte, hogy a vezetővel beszélhessen. A panaszos határozottan beszélt, de nem tiszteletlenül. Az iroda dolgozói hívták a rendőröket. A biztonsági szolgálatot nem értesítették, ők nem léptek fel a panaszossal szemben. A panaszos többször kérdezte, hogy valóban kihívták-e a rendőrséget, ám erre egyértelmű választ nem kapott, ezért várt. 40 perc várakozás után érkeztek ki a rendőrök.

A rendőröknek a panaszos elmondta, hogy mi történt, akik először „úgy kezelték az ügyet, mint egy polgári jogi vitát”. Szeretett volna a mosdóba menni, ezért többször kérte a rendőröket, hogy engedjék meg neki, akik azonban elutasították a kérését, illetve az ügyintézők nyomására a panaszost előállították. A rendőrök négy ügyintéző nőt hallgattak meg egyszerre, amelyből a panaszos szerint kettőnek lehetett releváns a nyilatkozata.

A panaszost a rendőrök a helyszínen nem tájékoztatták az eljárás körülményeiről. Mivel nem közölték vele, hogy intézkedés alatt állt, kiment cigarettázni, erre a rendőrök tiszteletlenül reagáltak.

A panaszost előállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra. Beszállítása során a rendőrök megtiltották számára, hogy mobiltelefonját használja, ennek az okát azonban csak később közölték vele.

A Rendőrkapitányságon a panaszos az előállítás időtartama alatt végig a folyosón várakozott, eközben folyamatosan inzultálták az arra járó rendőrök, sértegették, megalázták. A Rendőrkapitányságon az egyik rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy a „kolléganőjének olyan küzdősport múltja van, hogy megverné a panaszost, úgyhogy maradjon csendben”. Egyébként ez a rendőr többször fenyegetően lépett föl a panaszossal szemben.

A panaszos szeretett volna a rendőrség épületében mosdóba menni, és egy pohár vizet inni. A sokadik rendőr volt csak hajlandó segíteni a panaszosnak.

Állítása szerint továbbá a rendőrségi dokumentumokat előre megírták és aláírták vele. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésről szóló igazoláson már előre aláhúzták a sérülése, panasza „nem keletkezett” részt. A panaszos kért egy másik iratot, amire a rendőrök közölték: ha új papírt kér, akkor 72 órát benn fogják tartani. A panaszos kényszerhelyzetben érezte magát, végül nem az általa megszokott aláírással látta el a dokumentumot.

Mivel a panaszos egyáltalán nem kapott tájékoztatást, nem volt tisztában az eljárás körülményeivel, a vele szemben folytatott eljárással, mégis úgy bántak vele, mintha neki mindent tudnia kellett volna. A Rendőrkapitányságon nem hallgatták meg. A rendőri intézkedés során – ami 17 órától 19 óráig tartott – vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

2) A panaszos személyes megjelenése alkalmával átadta a Testületnek az előállítás időtartamáról szóló igazolás, illetve a jogorvoslati lehetőségekről szóló tájékoztató másolatát. A dokumentumok tartalmát a Testület az Állásfoglalás II. részénél ismerteti.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség állásponjtját.

1) A rendőrségi iratok szerint a panaszossal szemben 2018. szeptember 26-án a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztályának négy rendőre intézkedett: a helyszínen egy r. őrmester nő (*F. N.*) és egy r. őrmester (*B. B.*) intézkedett és előállította a panaszost, meghallgatását és szabadon bocsátását egy r. törzsőrmester szolgálatirányító parancsnok (*P. T.*) hajtotta végre. A panaszos ideiglenes őrzését egy r. törzsőrmester (*B. Z.*) r. törzsőrmester látta el.

2) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztályának járőrei 2018. szeptember 26-án 17 órakor az Árpád-Központ utasítására megjelentek a munkaközvetítő cégnél, ahonnan bejelentést tettek, miszerint egy személy veszekszik, hangoskodik a dolgozókkal.

A helyszínre kiérkezve a rendőrök először a bejelentővel (*K. I.*) vették fel a kapcsolatot, aki elmondta: 16 óra 30 perc körül belépett a panaszos a cég épületébe, és az állásokkal kapcsolatos lehetőségekről érdeklődött nála. Amikor a dolgozó elmondta neki, hogy egy, a beszélgetésük során említett állás már betelt, a panaszos nem tetszését fejezte ki, és veszekedni kezdett, és azt kiabálta, hogy nem végzi megfelelően a munkáját, illetve hogy nem akarnak vele foglalkozni, csak azért, hogy időben tudjanak végezni. A dolgozó meghallgatása során azt is elmondta, hogy a konfliktushelyzetük alatt számára több sértő megjegyzés elhangzott, azokra pontosan nem emlékszik, de azok hallatán munkatársai is megjelentek, hogy őt megvédjék. Tettelegesség, bántalmazás nem történt, de a panaszos agresszív viselkedése riadalmat váltott ki belőle, valamint több ott dolgozó kollégájából is. A panaszos továbbá többszöri felszólításukra sem akart távozni az épületből, ezért értesítették a rendőrséget.

Ezt követően a rendőrök a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) alapján intézkedés alá vonták a panaszost, aki átadta a személyazonosító igazolványát. A panaszos elmondta, hogy 16 óra 30 perc körül jelent meg a cégnél álláskeresés és foglalás miatt. Az állásajánlatokkal kapcsolatosan érdeklődött az ügyintéző nőnél (akit a rendőrök elsőként meghallgattak), és kiderült, hogy a panaszost érdeklő munkalehetőség már foglalt. A panaszos közölte az ügyintéző nővel, hogy rosszul és hanyagul végzi a munkáját, ezért konfliktus helyzetbe kerültek. Az ügyintéző nő munkatársai – körülbelül tízen – körbevették és az arcába álltak, valamint fenyegették. Ott tartózkodása alatt nem engedték meg neki, hogy a mosdót igénybe vegye. A panaszos ezt követően a helyszínen maradt a rendőrök kiérkezéséig. Ő is úgy nyilatkozott, hogy tettelegesség nem történt, csak szóváltás volt.

A rendőrök a jelentésben megjegyezték, hogy a panaszos az intézkedés során is emelt hangon beszélt, több alkalommal kiabált az épületben dolgozókhöz, hogy azok nem végzik megfelelően a munkájukat.

A rendőrök ezt követően meghallgatták a bejelentő munkatársát (*V. D.*), aki elmondta, hogy arra lett figyelmes, hogy egy számára ismeretlen férfi (a panaszos) kezd beszélgetésbe a bejelentővel, majd egy kis idő elteltével kiabálást hallott, számára ismeretlen okból. Miután ezt észlelte, odalépett kolleganőjéhez, és nyugtatta őt, majd pedig felszólították a panaszost, hogy távozzon az épületből, aminek nem tett eleget. A tanú elmondta, hogy a panaszos az épületben kiabált.

A rendőrök meghallgattak még egy dolgozót (*R. K.*), aki a bejelentővel és a másik tanúval egyező nyilatkozatot tett. Más, releváns információt a tanúk nem tudtak közölni.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy előállítják a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, az általa elkövetett, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 170. §-ába ütköző garázdaság szabálysértésének elkövetése, valamint a vele szemben azonnal lefolytatható szabálysértési eljárás miatt, amit megértett és tudomásul vett.

A rendőrök a személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosításának alkalmával ruházatátvizsgálatot hajtottak végre a panaszosnál, annak során közbiztonságra különösen veszélyes eszközt nem találtak nála.

A helyszínen kamerarendszer nincs telepítve, így kamerafelvétel nem készült a történetekről. A meghallgatott személyeket a Körözési Információs Rendszerben ellenőrizték, abban nem szerepeltek. Őket továbbá tájékoztatták a rendőrök arról, hogy az intézkedéssel kapcsolatban 30 napon belül bármely rendőrkapitányságon panaszt tehetnek, továbbá 20 napon belül a Testületnél panasszal élhetnek.

A jelentés szerint 2018. szeptember 26-án 17 órakor az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján a panaszost igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése szerint átvizsgálták, a 33. § (2) bekezdés f) pontjának II. fordulója alapján (akivel szemben a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható) előállították. A panaszossal szemben az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, mivel együttműködő magatartást tanúsított. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztatás megtörtént, annak idejéről szóló igazolást kiadták. 17 óra 50 perckor a panaszost további intézkedés végett – sérülés- és panaszmentesen – átadták a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon egy r. törzsőrmesternek. A panaszos hozzátartozója kiértesítését nem kérte.

A rendőrök a panaszos ellen az általa elkövetett cselekmény miatt szabálysértési feljelentést tettek.

3) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszos igazoltatása, a személy átvizsgálása és előállítása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

4) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint – amit a panaszos aláírt – az előállítást az Rt. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulója alapján foganatosították. Kezdő időpontja 2018. szeptember 26. 17 óra, befejezése 19 óra. A dokumentum szerint a panaszosnak az előállítás időtartama alatt sérülése, illetve panasza nem keletkezett. A kapcsolódó tájékoztató részletesen tartalmazza a rendőrséghez, a Testülethez és az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához fordulás lehetőségét, határidejét, illetve elérhetőségeket.

5) a) A „Nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” elnevezésű dokumentum szerint a panaszos magyar nyelven szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított személyek jogait és kötelezéseit, azok gyakorlásának módját, a jogorvoslati lehetőségeit. Átvette a „Tájékoztató a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” című tájékoztatót. Egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igényei, illetve a vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei nincsenek, továbbá

dohányzik a panaszos. Hozzá tartozója értesítését nem kérte. A dokumentumot 2018. szeptember 26-án 18 óra 10 perckor töltötték ki, amit a panaszos aláírt.

b) A „Nyilatkozat a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásról” elnevezésű dokumentum szerint a panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása esetén a részére adható élelmiszert kérte. A panaszos ezt az iratot is aláírta.

6) A rendőrség továbbította a Testületnek a bejelentésről készült hangfelvételt, illetve a „Küldés leírása” elnevezésű dokumentumot.

a) Az 1 perc 4 másodperc terjedelmű felvételen hallható, hogy a munkaközvetítő cég egyik dolgozója (B. K.) elmondja, hogy a kft.-től telefonál, mert egy fiatal ember nem hajlandó elhagyni az iroda területét. Nem tudnak mit kezdeni vele, és zárának fél hatkor. Az operátor megkérdezi, hogy a személy agresszív-e, amire a bejelentő azt válaszolja, hogy csak kötekedő, nem hajlandó távozni, és megvárja a rendőrséget. Az operátor közli, hogy jelezni fog a rendőröknek, akik intézkedni fognak.

b) A „Küldés leírása” megnevezésű dokumentum azt tartalmazza, hogy a bejelentő 2018. szeptember 26-án 16 óra 34 perckor telefonos bejelentést tett a BRFK ügyeletére, miszerint egy férfi nem hajlandó elhagyni a Kft. irodáját, és fenyegetőzik, ezért a személy eltávolításában segítséget kér. A cég zárná irodáját, de miatta nem tudja.

A fenti címen megjelent a panaszos munkaügyben, akinek nem tetszett a felajánlott munka, ezért kiabálni kezdett az irodában, de tettelegesség nem volt. Az ott lévők megrémültek, így garázdaság szabálysértése miatt előállítják, mivel az eljárás azonnal lefolytatható. Az elintézés típusa: adatgyűjtés, tanúkutatás, előállítás, helyszín megtekintése, igazoltatás, rendőri jelentés.

A riasztás időpontja 16 óra 39 perc, a rendőrök indulásának időpontja 16 óra 40 perc, kikerkezésük 17 óra 1 perc, a rendőri intézkedés befejezésének időpontja 17 óra 48 perc.

7) A Testület felvilágosítás-kérése alapján a panaszossal szemben intézkedő rendőrök utólag jelentést készítettek a panaszolt rendőri intézkedés részleteiről.

a) A panaszossal szemben a helyszínen intézkedő r. őrmester jelentése az elsődleges jelentésben [Állásfoglalás II. rész 2) pont] foglaltakhoz képest (az abban foglaltak fenntartása mellett) az alábbi többlet információt tartalmazza.

A rendőrök a panaszos részére az intézkedés helyszínén, valamint az előállítás helyén is megadták a rendőri intézkedéssel kapcsolatos szükséges tájékoztatást, az Rtv.-ben meghatározott intézkedési normáknak megfelelően. Az intézkedés során tájékoztatták a panaszost, hogy a rendőri intézkedés, valamint az előállítás időtartama alatt a mobiltelefonját nem használhatja, azonban amint véget ért az előállítás, azonnal lehetősége lesz használni azt, amit megértett és tudomásul vett, az intézkedés során mobiltelefonját nem használta. Továbbá tájékoztatták arról is, hogy az előállítás során lehetősége van egy személy kiértesítését kérni az előállításával kapcsolatban, amire nem tartott igényt, és amit az ehhez szükséges formanyomtatványon aláírásával igazolt.

Az előállítás teljes időtartama alatt biztosították a rendőrök a panaszos részére a mellékhelyiség használatát, valamint a folyadékfogyasztást. Amennyiben a rendőrök részére közli, hogy használni szeretné a mellékhelyiséget, illetve inni szeretne vagy dohányozni, abban az esetben ez részére azonnal biztosítva volt.

A személyi szabadságot korlátozó intézkedés során az Rtv.-ben „meghatározott intézkedési normák alapján” intézkedtek, valamint „a jogszabálynak megfelelően” jártak el a rendőrök a panaszossal szemben. Az intézkedés során fenyegetés nem hangzott el, továbbá a panaszost nem kényszerítették, illetve ráható magatartást nem tanúsítottak.

b) A panaszossal szemben a helyszínen intézkedő r. őrmester nő jelentése a r. őrmester járőrtársának utólagos jelentésével [Állásfoglalás II. rész 7) a) pont] szinte szó szerint megegyezik, ezért annak külön ismertetésétől a Testület eltekintett.

c) A r. törzsőrmester utólagos jelentésében előadta, hogy 2018. szeptember 26-án 7 órától 19 óráig szolgálatirányítói feladatokat látott el a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság területén. Annak során a két r. őrmester 17 órakor – állampolgári bejelentés alapján – intézkedést kezdeményezett a panaszossal szemben, és az annak során megállapított információk alapján előállították a Rendőrkapitányságra, aminek okát az intézkedő járőrök előzetesen közölték.

A beszállítást követően a r. törzsőrmester szemrevételezte a panaszost, és annak során megállapította, hogy látható sérülés nincs rajta. Ezt követően odalépett a panaszoshoz, és a r. őrmester jelenlétében nyilatkoztatta. Annak során a rendőr kérdésre válaszolva szóban elmondta, hogy az őt intézkedés alá vont járőrök az intézkedés helyszínén tájékoztatták az előállítás tényéről, okáról, illetve a panasztételi lehetőségéről. A panaszos azt is elmondta, hogy az intézkedés, illetve az előállítás során a vele szemben intézkedő járőrök sérülést nem okoztak neki, továbbá panasszal velük szemben nem kíván élni. A r. törzsőrmester tájékoztatta a panaszost a kiértesítés lehetőségéről, melyről szóban úgy nyilatkozott, hogy azzal nem kíván élni.

A vele szemben foganatosított, személyes szabadságot korlátozó intézkedés során a panaszos a rendőrnek nem jelezte, hogy használni szeretné mobiltelefon készülékét.

Az előállítás során a panaszost a kiértesítés lehetőségéről ismételt tájékoztatták, annak során írásban nyilatkozott arról, hogy a lehetőséggel nem kíván élni, amit aláírásával hitelesített.

19 órakor bocsátották szabadon a panaszost, annak során a szükséges személyes szabadságot korlátozó intézkedésről szóló igazolást – személyes adatainak, az előállítás okának, illetve az előállítás időtartamának megjelölésével – a r. törzsőrmester rendkívüli ór előzetesen kitöltötte a panaszos szóbeli nyilatkozata alapján. Ezt követően a r. őrmester jelenlétében újból nyilatkoztatta a panaszost az intézkedés során, illetve az előállítás időtartama alatt esetlegesen keletkezett sérülésekről, illetve arról hogy keletkezett-e panasz. Úgy nyilatkozott, hogy az intézkedéssel szemben panasszal nem kíván élni. A r. törzsőrmester megkérte a panaszost, hogy ennek tényét az általa elkészített igazoláson rögzítse, így az átadott tollal saját kezűleg nyilatkozott szóbeli elmondását megerősítve, oly módon hogy a sérülés, illetve panasz keletkezésére feltett kérdésekre az igazolás mindkét példányán aláhúzta a „nem keletkezett” választ, majd azokat aláírásával hitelesítette. Az igazolás egy példányát a szolgálatirányító parancsnok átadta a panaszosnak. A panaszos a szolgálatirányító parancsnoknak nem jelezte, hogy a kitöltött igazolással kapcsolatban kétségei vannak, ezért az az állítása, miszerint a sérülés és panasztételi lehetőségéről szóló nyilatkozatot előzetesen kitöltötték, és ezek miatt új igazolást kér, nem

hangzott el. A szolgálatirányító parancsnok továbbá nem adott olyan tájékoztatást, hogy a panaszost „72 órán át bent tartják”.

A r. törzsőrmester jelentésében úgy nyilatkozott, hogy a panaszos az előállítás időtartama alatt végig fellengző, illetve lekezelő hangnemben beszélt vele, illetve jelenlétében az előállítást végző két r. őrmesterrel is.

Az előállítás során az intézkedő járőrök, illetve a szolgálatirányító parancsnok hangneme is nyugodt, de határozott volt. A panaszost az előállítás során semmilyen formában nem provokálták, őt nem félemlítették meg. A panaszos azon állítása, miszerint „az egyik rendőr azt mondta, hogy az egyik kolléganőjének olyan küzdősport múltja van, hogy megverné őt, úgyhogy maradjon csendben”, nem hangzott el a r. törzsőrmester jelenlétében.

A r. törzsőrmester tájékoztatta a panaszost a panasztételi lehetőségéről is, amit megértett, majd 19 órakor szabadon bocsátotta őt.

8) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának r. alezredes vezetője parancsnoki kivizsgálást tartott a panaszolt rendőri intézkedés alapján. Jelentése az Állásfoglalás II. rész 2)-7) pontjaiban ismertetett iratokhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza.

a) A panaszossal szembeni intézkedés előzményeként az osztályvezető hivatkozott arra, hogy a rendőrök a BRFK Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeletesének utasítására jelentek meg 17 órakor, mert a 112-es segélyhívószámra 16 óra 39 perckor állampolgári bejelentés érkezett a munkaerő közvetítő cégtől.

b) A panaszossal szembeni intézkedés jogi indokát az Rtv. 13. §-a szolgáltatta, az állampolgári bejelentés alapján (ami már maga is fenyegetést tartalmazott). A rendőri intézkedés ténybeli indoka vonatkozásában a parancsnoki kivizsgálás megismétli az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben szereplő tényállást.

Az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben az Rtv. 20. §-ában foglaltaknak megfelelően kezdték meg a rendőri intézkedést. Ezt követően az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján igazoltatták és az eset körülményeiről meghallgatták.

A rendőrök továbbá a bejelentőt és még két tanút is meghallgattak a helyszínen, és elmondásuk alapján megállapították, hogy a panaszos cselekménye alkalmas lehet a Szabs. tv. 170. §-aba ütköző garázdaság szabálysértésének megállapítására.

A garázdaság szabálysértése a Szabs. tv. XXIII. Fejezetében foglalt, elzárással sújtható szabálysértések körébe tartozik. A Szabs. tv. 73. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja. Az intézkedő rendőrök megállapították, hogy a panaszossal szemben az eljárás azonnal lefolytatható, a helyszínen nem jutott tudomásukra olyan kizáró ok, ami miatt a panaszossal szemben a szabálysértési eljárás azonnal nem lett volna lefolytatható, illetőleg a panaszos sem jelzett ilyen okot, ezért döntöttek az előállításáról. Kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, mert a panaszos az előállítás tényét

tudomásul vette, és együttműködött az intézkedő rendőrökkel. Ezért az intézkedő rendőrök az arányosság törvényi feltételeit betartva hajtották végre az intézkedést.

c) A panaszos előállítása tekintetében a parancsnoki kivizsgálás az alábbiakat tartalmazza. Az előállítás ideje 2 óra volt, 17 órától 19 óráig. Az előállítás időtartama alatt az alábbi cselekmények történtek: 17 óra és 17 óra 35 perc között a helyszínen történt rendőri intézkedés, 17 óra 35 perc és 17 óra 50 perc között a panaszost beszállították a Rendőrkapitányságra. 17 óra 50 perc és 18 óra 10 perc között a r. törzsőrmester szolgálatirányító parancsnok a panaszost meghallgatta és nyilatkoztatta, továbbá tájékoztatta jogairól és kötelezettségeiről. 18 óra 10 perc és 18 óra 40 perc között adminisztráció (a 21/2018. BRFK Intézkedés 2-es és 3-as számú mellékleteinek kitöltése) történt, illetve a szolgálatirányító parancsnok tájékozódott, hogy az azonnali eljárás lefolytatása során az illetékes bíróság mikorra ad időpontot bírósági tárgyalásra. 18 óra 40 perc és 19 óra között a szolgálatirányító parancsnok elkészítette az előállítás időtartamáról szóló igazolást, valamint nyilatkoztatta szóban és írásban a panaszost arról, hogy az előállítás során keletkezett-e sérülése, és panaszja. 19 órakor a panaszos szabadon bocsátása megtörtént.

A panaszos az előállítás időtartama alatt a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság épületének földszinti folyosóján tartózkodott, rendőri felügyelet mellett, aminek az volt az oka, hogy az előállító helyiség felújítás alatt állt, az a fogvatartottak elhelyezésére nem volt alkalmas.

d) A panaszbeadvány azon részei tekintetében, hogy az egyik rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy „a kolléganőjének olyan küzdősport múltja van, hogy megverné a panaszost, úgyhogy maradjon csendben”, illetve ugyanez a rendőr többször fenyegetően lépett fel, a parancsnoki kivizsgálás azt tartalmazza, hogy az intézkedő rendőrök és a szolgálatirányító parancsnok jelentései alapján ilyen kijelentés nem hangzott el.

e) A mobiltelefon használatával kapcsolatban a rendőri jelentések azt tartalmazzák, hogy a panaszost arról tájékoztatták: az intézkedés és az előállítás időtartama alatt a mobiltelefonját nem használhatja, és azt a panaszos tudomásul vette. A panaszos beszállítása a Rendőrkapitányságra szolgálati személygépkocsival történt és mivel az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak az előállítása során, a kezében tartott telefonnal az őrzés biztonságát veszélyeztette volna egy esetleges kedélyváltozás esetén (a szolgálati gépkocsit vezető rendőrt megüthette volna és ezzel veszélyeztette volna a saját és a rendőrök testi épségét is, valamint az eredményes és biztonságos rendőri intézkedés befejezését).

A Rendészeti Osztály vezetője hivatkozott az Rtv. 97. §-ának h) pontjára (az előállított személy fogvatartottnak minősül), és a 18. § (3) bekezdésére. A panaszos továbbá az előállításáról nem kért senkit kiértesíteni, ezért semmi nem indokolta azt, hogy mobiltelefont használjon.

f) A panaszbeadvány szerint a dokumentálás nem volt megfelelő a panaszos elleni rendőri intézkedés során: ezzel összefüggésben a parancsnoki kivizsgálás megismételte a r. törzsőrmester jelentésében rögzítetteket.

g) A panaszossal szemben garázdaság szabálysértésének elkövetése miatt szabálysértési eljárás indult a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán.

h) A Rendészeti Osztály vezetője megállapította, hogy az intézkedő rendőrök a segélyhívó számra érkező állampolgári bejelentés alapján (a TIK utasítására) az Rtv. 13. §-a alapján

jogszerűen kezdeményezték a rendőri intézkedést, az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján jogszerűen igazoltatták a panaszost. A rendőri fellépés módja – az Rtv. 20. §-ában foglaltak betartásával – szakszerű volt. A helyszínen a tanúk és a panaszos elmondása alapján az intézkedő rendőrök megállapították, hogy a panaszos cselekménye alkalmas a Szabs. tv. 170. §-ába ütköző garázdaság szabálysértésének megállapítására, továbbá a szabálysértési eljárás lefolytatásának feltételei fennálltak – és kizáró ok nem állt fenn –, ezért jogszerűen állították elő a panaszost az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján. A ruházat-átvizsgálást az Rtv. 31. §-a alapján jogszerűen és szakszerűen hajtották végre. Az intézkedő rendőrök a panaszost az előállítás kezdetén tájékoztatták az általa elkövetett szabálysértés tényéről és arról, hogy előállítják, mert vele szemben a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható. A panaszos tájékoztatása a kiértesítés lehetőségéről, illetve az előállítás időtartama alatt a telefonálás megtiltása szintén jogszerű volt.

A szolgálatirányító parancsnok a panaszos előállítását követően tájékozódott, és tudomására jutott, hogy a szabálysértési ügyben 72 órán belül az illetékes bíróság elé állítása időpont hiányában nem teljesíthető, ezért azonnal intézkedett a panaszos szabadon bocsájtására és az előállítás időtartamáról szóló igazolást elkészítette, illetve őt ismételten nyilatkoztatta, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése és panasza keletkezett-e, illetve tájékoztatta panasztételi lehetőségéről.

A r. alezredes megállapítása szerint a végrehajtott rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű, egyben szükséges és arányos volt.

9) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele tartalmilag megegyezik a rendészeti osztály vezetőjének jelentésében [Állásfoglalás II. rész 8) pont] foglaltakkal, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekintett.

III.

A panaszos beadványában sérelmezte azt, hogy a rendőrségi dokumentumokat előre megírták, és aláírták vele, amikor pedig azt szóvá tette, megfenyegették: 72 órán át fogják benn tartani. A panasz ezen része vonatkozásában a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,
  - bb) a belső bűnmegelőzési és büntelérítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az említett panaszrész – annak valódisága esetén – alkalmas lehet bűncselekmények [a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 343. §-a szerinti, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás, vagy a Btk. 303. §-a szerinti kényszervallatás büntette] gyanújának megállapítására. A panaszos azok vonatkozásában – az elévülési időn belül, a Btk. és a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény rendelkezései alapján – jogosult feljelentést tenni.

A Testületnek az idézett jogszabályi előírások alapján nincs hatásköre a felsorolt panaszrész megítélésére.

IV.

A panaszos sérelmezte a rendőri intézkedésekről való tájékoztatás elmaradását, az előállítását, és annak körülményeit: a mosdóhasználat és az ivás lehetőségének nem megfelelő biztosítását, a mobiltelefon használat megtiltását. Panaszolta továbbá a rendőrök hangnemét és bánásmódját. **Testület a panaszbeadvány, valamint a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikke szerinti személyi szabadsághoz való jogát, és a XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszbeadvány szerint a panaszos, amikor állás ügyben érdeklődött a munkaerő kölcsönző cégnél, konfliktusba került az egyik ügyintézővel, majd a dolgozók értesítették a rendőrséget. Elmondása szerint határozottan, de nem tiszteletlenül beszélt.

A rendőrségi iratok tartalmazzák azt, hogy a cég egyik dolgozója telefonon kért segítséget a 112-es segélyhívón keresztül, mert a panaszos veszekedett, hangoskodott, és nem akarta elhagyni az irodahelyiséget.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja értelmében a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 13. §-a szerint továbbá a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a továbbá az alábbiak szerint rendelkezik. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívható fel a panaszügyben. A Szabs. tv. 170. §-a szerint garázdaság szabálysértését követi el, aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a segélyhívó számra tett (szabálysértés elkövetésére vonatkozó) bejelentés olyan tartalmú volt, amely – a közrend védelme érdekében – az Rtv. idézett 13. §-a alapján a rendőrség számára intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Erre a kérdésre Testület egyértelműen igennel felelt, hiszen az állampolgári bejelentésben előadottak felvethették a fent megjelölt jogellenes cselekmény (garázdaság szabálysértése) – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját, illetve az azonnali rendőri intézkedés szükségességét.

A Testület megítélése szerint a jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó telefonos bejelentés bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében – az Rtv. idézett 13. §-a alapján – az intézkedési kötelezettséghez szükséges feltételt megteremtette. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrök a helyszínen nem tájékoztatták az eljárást illetően, illetve később sem kapott tájékoztatást, nem volt tisztában az eljárás körülményeivel.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt (ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor) köteles az intézkedés tényét és célját szóban közölni. (A Szolgálati Szabályzat 5. §-a megismétli ezt a követelményt.)

A rendőrségi dokumentumok közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés a panasz ezen részét illetően azt tartalmazza, hogy a rendőrök a meghallgatásokat követően közölték a panaszossal, hogy előállítják a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra az általa elkövetett szabálysértés elkövetése miatt, mivel az eljárás azonnal lefolytatható, amit a panaszos megértett

és tudomásul vett. Az intézkedő rendőrök egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy mind az intézkedés helyszínén, mind pedig a rendőrség épületében megadták a panaszosnak a szükséges tájékoztatást. A szolgálatirányító parancsnoki feladatot ellátó r. törzsőrmester jelentése azt tartalmazza, hogy a panaszos közölte: az intézkedés helyszínén megkapta a tájékoztatást az előállítás tényéről, okáról, panasztételi lehetőségeiről. A meghallgatását követően ő is tájékoztatta a panaszost a jogairól és kötelezettségeiről.

A Testület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panaszolt rendőri kötelezettség megtörténte tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

3) A panaszos előállítása tekintetében a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

a) A panaszos előállítása valamennyi rendőrségi irat szerint az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján történt. A megjelölt törvényhely szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

A Testület a rendőrség által hivatkozott előállítási ok tekintetében utal az alábbiakra.

A Szabs. tv. 73. §-a szerint a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja. [(1)] A szabálysértési őrizet a bíróság érdemi végzésének meghozataláig, de – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – legfeljebb hetvenkét óráig tart. Az eljárás alá vont személyt nyomban szabadon kell bocsátani, ha a szabálysértési őrizet tartama alatt a bíróság a gyorsított eljárást nem folytatta le vagy nem szabott ki szabálysértési elzárást. [(2)].

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján csak akkor lehetséges az előállítás, ha az eljárás azonnal lefolytatható. [Összhangban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésével továbbá az is megállapítható, hogy az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható.] Emellett az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság elve általános követelményének is érvényesülnie kell a szabadságelvonással járó intézkedés esetén. A Testület mindezekre tekintettel korábbi állásfoglalásaiban kimondta, hogy kizárólag olyan cselekmények esetében alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ [például a Testület 27/2016. (II. 4.) sz. állásfoglalása]. A Testület ezen álláspontját támasztja alá a Dr. Márton Anikó (r. százados), a Nemzeti Közsolgálati Egyetem korábbi oktatója egy 2014-ben készített tanulmányban (A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet anomáliái), sőt továbbvitte a gondolatot: „A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben ’elkövetett’ cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetnének megállapítására [...] Ebből kifolyólag pedig a rendőrségnek kártérítési kötelezettsége is keletkezhet, hiszen az Alaptörvény IV. Cikk (4) bekezdése értelmében ’akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénsértően korlátozzák, kárának megtérítésére jogosult’ ”.

A rendőrségi dokumentumok alapján a panaszos Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata szerinti előállítását a Szabs. tv. 117. §-a szerinti előkészítő eljárás követte: a panaszost mint

eljárás alá vont személyt meghallgatták. A szolgálatirányító parancsnoki feladatot ellátó r. törzsőrmester az iratok szerint 17 óra 50 perc és 18 óra 10 perc között elvégezte a panaszos eljárás alá vont személykénti meghallgatását, illetve intézkedett arról, hogy a bíróság időpontot adjon az eljárásra. Az illetékes bíróság elé állítása 72 órán belül azonban nem volt teljesíthető. Ez a mulasztás a rendőrségnek nem felróható okból történt. Ezt észlelve, a szolgálatirányító parancsnok gondoskodott a panaszos azonnali szabadlábra helyezéséről.

A Testület megállapítása szerint jelen esetben az előállítás jogszerűen és indokoltan történt, ami által jogszerűen korlátozta a rendőrség a panaszos a személyi szabadsághoz való alapjogát.

b) Az Rtv. 33. § (2) bekezdése ugyanakkor csupán lehetőséget teremt az előállításhoz és az adott esetben a rendőrség diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban szükséges-e annak fogatosítása.

A Testület az előállítás indokoltságának megítélésakor – tekintettel annak jelen esetbeli, nem kötelező jellegére – a hivatkozik az arányosság követelményére is. Az Rtv. 15. §-a szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, illetve több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékokat úgy mérlegelte, hogy a rendőrség az arányosság elvének szem előtt tartásával, jogszerűen fogatosította a panaszos előállítását. A rendőrök úgy tudták legeredményesebben a tényállást tisztázni, a fennálló gyanút megerősíteni (vagy ellenkezőleg: megdönteni), hogy a tanúkat, illetve a panaszost meghallgatták.

A Testület utal arra is, hogy az előállítás időtartama 2 óra volt, ami – figyelembe véve, hogy milyen, a panaszos személyét is érintő eljárási cselekményeket fogatosítottak, illetve a bíróság értesítését (és annak válaszát) követően az azonnali szabadon bocsátása miatt – szintén megfelel az arányosság követelményének.

A Testület megítélése szerint az előállítás jogszerű, indokolt és az elérni kívánt céllal arányosnak tekinthető, amellyel a panaszos személyi szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség.

4) A panaszos – állítása szerint – már az iroda épületében sem használhatta a mosdót, és később, a rendőrségi objektumba is csak a „sokadik rendőr volt hajlandó neki segíteni”.

Az elsődleges rendőrségi dokumentumok közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben az szerepel, hogy az irodaházban a cég dolgozói voltak azok, akik nem engedték számára a mosdó használatát. A rendőrök jelentésében egyezően az szerepel, hogy az előállítás teljes ideje alatt biztosították a panaszosnak a mosdó használatát, illetve a folyadékfogyasztást. Amennyiben jelezte, hogy mellékhelyiségbe akar menni, vagy inni akar, azt biztosítják számára.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot.

A Testület a mosdó használat, illetve a folyadék fogyasztás lehetőségének biztosítása tekintetében nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem volt megállapítható.

5) A panaszbeadvány szerint a panaszosnak nem engedték meg a mobiltelefon használatát a rendőrségre történő beszállítása során.

Az elsődleges dokumentumok (előállítás végrehajtásáról szóló jelentés, illetve „Nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről”) szerint a panaszos hozzátartozója kiértesítését nem kérte. Az intézkedő r. őrmesterek egyezően úgy nyilatkoztak az utólagos jelentésükben, hogy tájékoztatták a panaszost: a rendőri intézkedés, és az előállítás időtartama alatt a mobiltelefonját nem használhatja, azonban amint véget ért az előállítás, azonnal lehetősége lesz használni, amit megértett és tudomásul vett. A szolgálatirányító parancsnok úgy nyilatkozott, hogy a panaszos számára nem jelezte azt, hogy telefonját használni kívánja. A parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentésben a Rendészeti Osztály vezetője utalt továbbá az Rtv. 97., és 18. §-aira.

Az Rtv. 97. §-ának h) pontja határozza meg a fogvatartott fogalmát: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).

Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

A Testület elfogadja azt – a panaszos által sem vitatott – kérdést, hogy hozzátartozóját nem kívánta értesíteni a panaszos, ezért ilyen vonatkozásban nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Elfogadja továbbá azt az álláspontot, hogy a panaszos beszállítása a rendőrségi objektumba szolgálati személygépkocsival történt, vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a rendőrök, ezért a kezében tartott telefont az őrzés biztonságának, valamint az eredményes és biztonságos rendőri intézkedés befejezésének veszélyére figyelemmel nem engedték a telefonálás lehetőségét.

A Testület megállapítása szerint a mobiltelefon használat megtiltása a rendőri intézkedés (előállítás) idejére nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

6) A panaszos állítása szerint az előállítás alatt inzultálták őt a rendőrségi épület folyosóján, illetve az egyik rendőr fenyegető kijelentéseket intézett hozzá.

A panasz ezen része tekintetében a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. fentebb hivatkozott, 2. § (1) bekezdésének második mondatára: a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi

méltóságot. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Az intézkedő r. őrmesterek, illetve a r. törzsőr-mester szolgálatirányító parancsnok úgy nyilatkoztak, hogy hangnemük nyugodt, de határozott volt. A panaszos által említett mondat nem hangzott el, és nem fenyegették a panaszost. Ezzel szemben a panaszos az előállítás időtartama alatt végig fellengző, illetve lekezelő hangnemben beszélt velük.

A Testület – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján – nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a hangnem kérdésében, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszolt esetben a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amely által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszos előállítása jogszerű, indokolt, és arányos volt, ezért a rendőrség jogszerűen korlátozta a személyi szabadsághoz való jogát. A mobiltelefon használat korlátozása szintén jogszerűen történt, ami nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való

jogát. A tájékoztatási kötelezettség megfelelő megtörténte, a mosdó használat és a folyadékfogyasztás engedélyezése, és a rendőri hangnem és bánásmód tekintetében a Testület a rendelkezésére álló, egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján ugyanakkor nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ami által a panaszos tisztességes eljáráshoz, és emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület